מור עם העבר שלי (37 הרשעות קודמות), אך לא היה לי מזל, נפצעתי וחזרתי לבאר־שבע. שם הכרתי בחירה יפה ששמה ימימה. סיפרתי לה הכל על העבר שלי. היא בכל זאת הסכימה להתחתן אתי. השארתי אותה אצל חבר שלי כדי שהוא ישמור עליה עד שאחזור מחיפה. אבל החבר שלי בגד בי והכריח את ימימה להתמסר לו, ואחר כך מכר אותה לאלה שמתעסקים בזנות בעד חמש לירות.

כשנודע לי שימימה הגיעה לחיפה, רצתי לחדרה ומצאתי אותה במטחה, בזרועותיו של שלום אטיאס. זה היה יותר מדי. שלפתי סכין וחתכתי את פני הצמד־חמד. שיזכרו אותי!"

שלוש שנים וצלקות בפנים ל־תובע היתה גירסה משלו: ימימה שלום כסית ישבה החבורה הרגילה של השעות הגאשם, גילה זכרון קלוש מאד אודות מאורעות אותו לילה.

בית־הדין נאלץ לדחות את המשפט, משום שהמתלוננת עצמה עזבה בינתיים את הארץ, מופיעה כיום במועדוני־לילה קפריסאיים, ללא חשש מאנסים. ברם, השבוע נראה היה כי ויקטוריה בסט לא הסתפקה בהכנסותיה מ־הופעות אלה, חיפשה הכנסות צדדיות, הגי־שה באמצעות נציגה בישראל תביעה אזרחית בסך 310 ל"י, כולל דמי צער ובושה ודמי פגיעה בשם הטוב.

הווי

זאטופק מ„כסית"

השעה היתה 02.55 לפנות בוקר. בקפה

מוצג משפטי: נאשם פרבר ומאשימה בסט

אולי גם אונס

הינה יצאנית ותיקה. גדליה זוהר היה מסוכסך עם שלום אטיאס כבר מ־1953. שניהם חיו מבחורות. לעומתו טען בנדיבות שלום אטי־אס: „כבוד השופט, אבקש לסלוח לגדליה זוהר. עזבתי את עברי מאחוריי. כעת אני עובד בשרב־רבות בירושלים, תן גם לגדליה אפשרות להתחיל בחיים חדשים."

השופט המחוזי החיפאי עמנואל סלונים (49) הבין לרוחו של גדליה בשל אכזבתו על בגידת מי „שעמדה להתחתן" עמו ועברה דווקא לזרועות שינאו. אלה היו, אמנם, יותר מדי לגבי גדליה, אך לא שמשו בכל זאת הצדקה חוקית לפציעת השניים לגבי השו־פט. הוא פסק שלש שנות מאסר לגדליה זוהר.

גדליה היה מבסוט. הוא חטף שלוש שנים בלבד, חשש להרבה יותר מזה. ואילו פצעי הצמד־חמד שהגלידו בינתיים השאירו צל־קות עמוקות בפניהם.

משפט

הכנסות צדדיות

צלילי תזמורת ג'ז צורמנית ועשן סיגר־יות סמיך מילאו את חללו של אולם עדן־בר ברמת־גן. נוח צוקרמן (44), צלם מסחרי נודד, נדחק בין הזוגות שהתנועעו על רח־בת הריקודים, ניסה לשכנעם להנציח במצ־למתו פוזות ריקוד שונות. רק מעטים נענו לשידוליו של בעל־העדשה הטרדן.

אין פלא, איפוא, שנוח צוקרמן נענה ב־שמחה לצעיר משופם וחייכני שביקש לצל־מו בחברת ידידתו הבלונדית, גבה במקום 2.5 ל"י תמורת השירות. הוא לא העלה בדע־תו כי שעה קלה לאחר הצילום תאשים רקד־נית ויקטוריה (וונוס) בסט, אז בדרנית בבאר־פאריסיאן, את ידידה פנחס פרבר באונס (העולם הזה 862, 873).

ללא חשש מאנפים. כשהתחדש ה־שבוע, בפני בית־המשפט המחוזי בתל־אביב, משפטו של נהג־מונית פנחס פרבר, נודע ערך רב לעדותו של הצלם נוח צוקרמן, אשר ראה את הזוג חצי שעה בלבד לפני המקרה שגרר בעקבותיו האשמה באונס. הנאשם טען שהצעירה נענתה לו מרצון, ומצב הרוח של הזוג לפני המעשה יכול היה להבהיר במקצת את התפתחות היחסים בינ־הם.

אולם, משנחקר צוקרמן על־ידי עורך־דין שלמה גולוד, סניגורו השמנמן ועב־הקול של הקטגור: נהגי טקסי, ימאים ועובדי בתי־קפה אחרים שסיימו עבודתם. נושאי השיחה אף הם לא היו שונים מהמקובל: ספורט, זאטופק, ריצות ממושכות ומידת סבילותו של האדם.

אהרן סוריזון, ימאי־לשעבר, שרירי וכבד־גוף, שמימיו לא עסק בספורט, העז לכפור בערכו של הקטר הצ'כי המהולל: „עשרה קילומטרים זה לא חוכמה לרוץ."

„נראה אותך," נשמעה תשובה קיבו־ציית מפיות מעריצי זאטופק המשולהבים ש־ליד השולחן.

אולם בלבו של סוריזון, המזלזל בספור־טאים פעמה, כנראה, בכל זאת רוח ספור טיבית: „אני מוכן לרוץ עכשיו מכאן עד נמל יפו ובחזרה, מרחק שנים־עשר קילומטר ללא הפסקה." ובעוד החבורה מעלה גיחו־כי סלחנות ומהתלה, קם סוריזון על רגליו, פשט את חולצתו ומכנסיו, חלץ את נעליו, וכשהוא יחף, בתחתונים וגופיה לעורר, פתח בריצה.

מדה זו מדה. השיירה הלילית המוזרה שהכילה רץ כבד־גוף יחפן ומתוחתן, טנדר, מונית ואופנוע גדושי מלווים, עשתה את דרכה ברחובות דיזנגוף, פינסקר, הכובשים וסימטאות יפו, לעיניהם הנדהמות של כמה נוסעים מאחרי־בנשף ובעלי הדוכנים לממ־כר מאכלי לילה. בקטע האחרון של הדרך ירד מדי פעם אחד מידידי סוריזון מן המכונית ורץ לצדו מדחק מה, על מנת לעודדו.

בשעה 03.48 לפנות בוקר, נחרדו דיירי הבתים הסמוכים לכסית לשמע מחיאות כ־פיים ותשואות סוערות: אהרן סוריזון, נר־שם וגושף כקטר, הגיע בראש השיירה הממ־כנת של מלווין. הוא עבר את מרחק שניב עשר הקילומטר בריצה רצופה שנמשכה 53 דקות. *

לשאלת המלווים השיב הימאי העקשן: „לא, לא הרגשתי כל עייפות. רק כשעבר־תי לראשונה על פני מסגד חסן־בק, נדמה לי כי אינני יכול יותר, כי גופי כבר לא נשמע לי. אבל נזכרתי שנתתי את המלה שלי, ואצלי מלה זו מלה, והמשכתי."

* שיאו העולמי של אמיל זאטופק ב־ריצת עשרה קילומטרים הוא: 54,2 ; 28 דקה.

10 פרסי ספרים

יוגרלו בין פותרי תשבץ „העולם הזה" 941

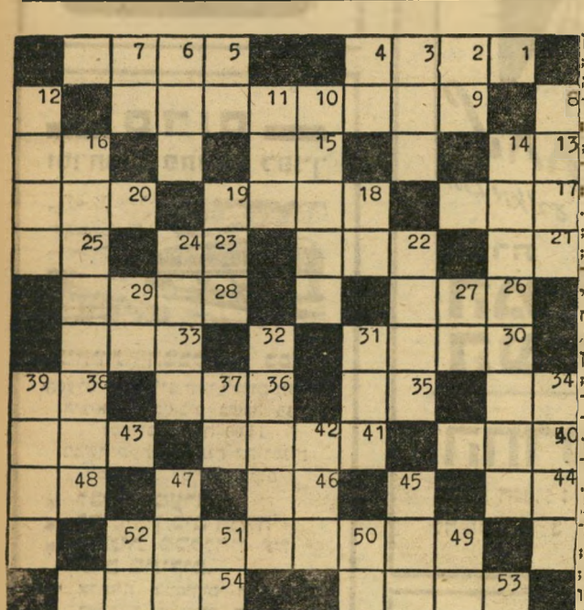

מאוזן: 1. רודן שהזדד לאחרונה; 5. בראשו עומד משה דיין; 9. ייתכן וב־גיבה הושם לה קץ; 13. נוזל בעורקים; 15. קרס; 16. מע־לים אותו לשלטונות; 17. לא חדש; 18. פרח; 20. לא־יהודי; 21. מדליקים אותו; 22. עיר החכמים־ה־שוטים; 23. שני עמודים; 25. פתח הדלת; 26. מודל בעברית; 28. מאמין רק בכתוב בתורה; 30. מושחת; 33. תו־צרת חשובה של זכ־רון־יעקב; 34. סגנו של היטלר; 35. מא־תיים ותמישים; 36. נתגלה בחלץ; 38. מין פירות; 40. אפ־שר לכסות בו גגות; 41. ההפך מישר; 43. שתי נקודות, זו תחת זו; 44. בן יעקב; 46. תערוכת בולים; 48. עוף טורף; 49. הנשיא החולה; 53. בה חופר ייגאל ידין; 54. מוכר ירקות.

מאונך: 2. נישא; 3. העובר בשעת לי־דתו; 4. אבי חם; 5. שכיח בשמות סקוטיים; 6. שלל החייה; 7. ככה; 8. הספרן מארץ ישראל בבעלת הארמון; 10. נביא האיסלאם; 11. מצוי בכל הירת שיכון, כמעט; 12. לו מוקדש חג הסוכות; 14. בראשו עומד משה שפירא; 16. בעל דרך גבר; 18. חברת נפט; 19. מפעל אירונוטי ישראלי; 22. בעל האתון; 24. סעיף בחשבון; 27. לא־יהודי שהיה ליהודי; 29. מדגסקר, למשל; 31. ח"כ מק"י, רופא לפי מקצועו; 32. משוקת מוצרים חקלאיים; 34. לפעמים הוא נעשה לטבע; 37 קעריה; 39. שליט קהיר; 42. נחש ארסי; 45. אור, בלשון מאד פיוטית; 47. ד"ר יוסף בורג אחראי לתיק זה בממש־לה; 49. ממהר; 50. אגד פרחים; 51. כן, בצרפתית; 52. „... כך!"